

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Sundhedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 45: Forslag til lov om ændring af lov om ændring af lov om retsforholdet mellem arbejdsgivere og funktionærer. (Forlængelse af revisionsfristen).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 9/1 2002).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Første næstformand (Svend Auken):

Jeg skal gøre opmærksom på, at beskæftigelsesministeren ikke kan være her i dag, og derfor er indenrigs- og sundhedsministeren fungerende beskæftigelsesminister under debatten i dag.

Forhandling

Freddy Dam (V):

L 45 er et forslag om forlængelse af fristen for revision af funktionærlovens bestemmelser i §§ 18 og 18a om konkurrence- og kundeklausuler. Disse klausuler har nu været gældende siden indførelsen i 1999, altså i ca. 2 år.

Efter de høringsvar, som er modtaget, er det sådan, at de hørte mener, at erfaringsgrundlaget er for spinkelt til at gennemføre en revision, al den stund der faktisk ikke har været gennemført et tilstrækkeligt antal sager, til at man kan få en fornuftig vurdering af, hvordan bestemmelserne virker.

På grundlag af domstolenes gennemsnitlige sagsbehandlingstid er det rimeligt, mener vi i Venstre, at antage, at der vil gå endnu nogle år, inden bedømmelsesgrundlaget kan anses for at

være tilstrækkeligt, og det er derfor sådan, at Venstre kan støtte en forlængelse af revisionsfristen med yderligere 3 år til den 1. oktober 2004, således som det fremgår af lovforslaget.

Ole Vagn Christensen (S):

I 1999 blev der strammet på reglerne for konkurrence- og kundeklausuler. Bl.a. blev der indført en række bestemmelser, som tilskynder arbejdsgiverne til grundigt at overveje fordele og ulemper, før de vælger at forpligte medarbejderne af konkurrence- og kundeklausuler.

Tidligere kunne en arbejdsgiver pålægge medarbejdere kundeklausuler på op til 1 år helt uden nogen form for økonomisk tab, og det endte med at true mobiliteten på arbejdsmarkedet. Alt for mange medarbejdere følte sig bundet på hænder og fødder på grund af restriktive bestemmelser, som betød, at de ikke kunne søge beskæftigelse i samme erhverv, i tilfælde af at de forlod arbejdspladsen. Der var tale om et misbrug af reglerne, fordi de behårede kundeklausuler reelt kom til at virke på samme måde som konkurrenceklausuler.

I lovændringen blev det derfor vedtaget, at arbejdsgiveren skal yde kompensation til medarbejderen i tilfælde af at medarbejderen måtte indgå en klausul, uanset om det gælder konkurrenceklausuler eller kundeklausuler. Ændringen blev vedtaget på trods af modstand fra en række borgerlige partier, som dengang frygtede, at det ville koste virksomhederne dyrt.

I dag må vi sige, at det alt i alt var gode ændringer, som har gavn timer arbejdsmarkedet. I loven blev det imidlertid indføjet, at reglerne skulle tages op til revision senest den 1. juni 2001.

Det er indlysende, at reglerne for konkurrence- og kundeklausuler er vigtige for såvel medarbejdere som arbejdsgivere. Af samme grund skylder vi arbejdsmarkedets parter, at der gives den nødvendige tid til at indhøste erfaringer fra de nuværende regler, før vi går i gang med at foretage nye lovændringer.

Socialdemokratiet støtter derfor ministerens forslag om, at der gives mere tid, før Folketinget foretager en revision af loven.

Kl. 16.35

Bent Bøgsted (DF):

Jeg skal egentlig gøre det kort, for hr. Ole Vagn Christensen er kommet med en fin redegørelse for, hvad sagen drejer sig om. Jeg kan kun acceptere, at der bliver en udsættelse, inden vi skal have en ny revision.

Lars Barfoed (KF):

Nu har tidligere ordførere ganske grundigt redegjort for baggrunden for lovforslaget, og derfor skal jeg blot sige, at vi i den konservative folketingsgruppe kan tilslutte os, at revisionen bliver udsat, således at der bliver mulighed for at indsamle mere erfaring, inden vi reviderer loven.

Ole Sohn (SF):

Jeg kan kun erklære mig enig med Det Konservative Folkepartis ordfører i, at det er en relativt god lov, på trods af at ikke alle støttede den, da den blev vedtaget. Men erfaringerne indtil videre har jo vist, at det er en god lov, og derfor har jeg heller intet hastværk med at få den revideret. Så jeg kan godt støtte forslaget.

Pernille Falcon (EL):

Enhedslisten kan støtte forslaget, som det ligger. Vi vil ikke komme med nogen kommentarer, men føler os dækket ind af de kommentarer, der kom fra Socialdemokratiet.

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må indrømme, jeg sad og småhyggede mig lidt, da jeg så det forslag her. Jeg kan jo tydeligt huske, da vi lavede den lov. Det var skam en lang og en besværlig proces, og vi skilte os ud fra det pæne borgerlige selskab ved at stemme for loven. Det var jo de borgerlige partier, der ønskede revisionsparagraffen, fordi det var helt forfærdeligt i forhold til det private erhvervsliv osv., osv.

Nu har man så konstateret efter 2 år, at der ikke rigtig skete nogen ulykker. Man har faktisk ikke rigtig nogen dårlig erfaring. Det er slet ikke sikkert, at den rigtig betyder noget. Det ved jeg ikke, men vi kan selvfølgelig støtte den her udsættelse af revisionen.

Beskæftigelsesministeren (Lars Løkke Rasmussen, fg.):

Jeg skal blot takke de ordførere, der har støttet lovforslaget, og som jeg har lyttet mig frem til i de korte, fyndige ordførertaler, så synes det at være alle. Det vil jeg gerne takke for. Skulle der alligevel vise sig at være nogle uafklarede spørgsmål, er jeg sikker på, at de vil kunne løses under udvalgsbehandlingen, ellers blot en tak for den massive opbakning. Jeg skal nok lade være med at give udtryk for det fromme ønske, at det også gælder de to næste lovforslag.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemming**Første næstformand (Svend Auken):**

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Arbejdsmarkedsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af lovforslag nr. L 46: Forslag til lov om ændring af lov om Arbejdsmarkedets Tillægspension, arbejdsmarkedets fondsloven, ligningsloven, pensionsbeskatningsloven og personskatteloven. (Ændring af Den Særlige Pensionsopsparring m.v.).

Af beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen).

(Fremsat 9/1 2002).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling**Flemming Oppfeldt (V):**

Regeringen vil med dette forslag afskaffe SP-skatten og i stedet ændre den til en SP-opsparring for hver enkelt lønmodtager.

Det her forslag handler om, hvad der står på lønsedlerne. Der er en linje, der hedder »SP – 1 pct.«, og det står for Den Særlige Pensionsopsparring.

Der er en god grund til, at den har det specielle navn: Den Særlige Pensionsopsparring. Normalt vil de fleste borgere forstå ordet pensionsopsparring som noget, man sparer op til. Det vil sige, at man lægger penge til side, at de forrentes, og at de er til rådighed, når man bliver pensioneret. Men Den Særlige Pensionsopsparring er helt speciel særlig derved, at en stor gruppe lønmodtagere mister de penge, de har indbetalt i den særlige maskine.

Hvis man knokler, man lider afsavn, man er væk lang tid fra familien, man er på overarbejde osv., så bliver den ene procent ikke sparet op til alderdommen, men den indgår som en skat.